

D ů v o d y:

Řízení o zbavení svéprávnosti jest ovládáno zásadou vyhledávací (§ 32 řádu o zb. svépr.) a bylo proto nižším soudům přihlédnouti i k obsahu podání obce L. a sporům vedeným Matyldou P. Posudky slyšených znalců shodují se v tom, že u stěžovatelky jde o duševní opožděnost, slaboduchost (imbecilitas), liší se jen v tom, že znalec Dr. P. navrhl, aby stěžovatelka byla zbavena svéprávnosti částečně, kdežto znalec Dr. G. uvedl, že není vůbec schopna své záležitosti samostatně spravovati. Znalcům však náleží podati odborný posudek o duševním stavu osoby, o jejíž zbavení svéprávnosti jde, naproti tomu jest věcí právního posouzení soudu, zda a v jakém rozsahu má býti osoba ta s ohledem na zjištěný její stav zbavena svéprávnosti. V tom směru odporový soud právem uznal na částečné zbavení svéprávnosti stěžovatelky. K obsahu stížnosti jest uvést, že omezená schopnost jednati a obstarávati vlastní zájmy nemusí býti jen důsledkem chorobné poruchy duševní, nýbrž může býti i důsledkem nedostatečného vývinu duševních funkcí důsledkem vyloučení z normálního styku s vnějším světem pro zvláštní tělesnou chorobu od útlého dětství. Pro rozhodnutí o zbavení svéprávnosti jest důležitým také druh jednání, — zvláště objem a význam jeho, — kterým se osoba tak tělesně upoutaná obyčejně zabývá. I když tedy stěžovatelka při své nemožnosti pohybu od malička dosáhla jistých duševních schopností, jest třeba zkoumati, zda stačí tyto schopnosti k normálnímu obstarání jejích nynějších zájmů. Znalci zjistili u stěžovatelky duševní opožděnost, slaboduchost, a proto odporový soud v uvážení všech okolností právem uznal na částečné zbavení stěžovatelky svéprávnosti, jímž dostane se stěžovatelce soudní ochrany, aniž by se tím její dosavadní postavení nějak zhoršilo.

Čís. 17407.

Zadržovací právo podle § 1101, odst. 2 obč. zák. trvá za předpokladů tam uvedených dále i tehdy, bylo-li o zájemné popsání požádáno před třídenní lhůtou, uvedenou v řečeném zákonném ustanovení.

(Rozh. ze dne 11. října 1939, Rv I 384/39.)

Prv ý s o u d zamítl žalobu vlastnice auta na vydání auta pokládaje za opodstatněnou námitku žalovaného, že odpírá právem vydání žalobkyni auto, ježto si vymohl jeho zájemné popsání podle § 1101 (2) obč. z. pro dlužné nájemné za garáž. O d v o l a c í s o u d uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y:

Odvolací soud vykládá ustanovení § 1101, odst. 2 obč. zák. tak, že pronájemce nemá práva zadržovati věci na vlastní nebezpečí ve smyslu tohoto zákonného ustanovení v tom případě, když si již před stěhováním nebo zavlékáním věcí vymohl zájemné popsání věcí. S výkladem tímto nelze souhlasiti. Citované ustanovení praví, že, stěhuje-li se nájemce nebo zavlékají-li se věci, ač nájemné není zapraveno nebo zajištěno, může pronájemce věci zadržeti na vlastní nebezpečí, musí však do tří dnů zažádati za zájemné popsání, nebo věci vydati. Právo to je tedy vázáno mimo jiné předpoklady též na to, že musí býti žádáno za zájemné popsání. Praví-li zákon, že se to musí státi do tří dnů, má zřejmě na mysli případ, že zájemné popsání se dosud nestalo. Bylo-li ale zájemné popsání již před tím provedeno, je přirozeno, že již netřeba o ně žádati a jest míti za to, že tento zákonný předpoklad zadržovacího práva jest již splněn. Nelze přece nahlédnouti, proč by nájemce, který si dosud zájemného popsání nevymohl, měl býti v této příčině na tom lépe než ten, který v době stěhování nebo zavlékání zájemné popsání již měl. Z § 1101 obč. zák. plyne, že zadržovací právo pronajímatelovo pomíjí jen v tom případě, jestliže do tří dnů nezažádá o zájemné popsání. Jestliže tedy v případě § 1101, odst. 2 obč. zák. bylo o zájemné popsání v třídní lhůtě nebo již dříve zažádáno, trvá zadržovací právo dále. O případ § 1101, odst. 2 obč. zák. jde, ježto žalobkyně se domáhá, aby jí byl automobil k volné dispozici vlastnické vydán a tudíž z pronajaté garáže odstraněn. Žalobkyně by nemohla v tomto případě uplatňovati ani excindační nároky podle § 37 ex. ř., ježto žije s nájemcem Václavem H. jako svým manželem ve společné domácnosti (§ 1101, odst. 1 obč. zák.). Neposoudil tudíž odvolací soud věc správně po stránce právní (§ 503 č. 4 c. ř. s.), a poněvadž není pochybnosti, že jsou tu i ostatní předpoklady § 1101, odst. 2 obč. zák., byl žalovaný oprávněn podle tohoto zákonného ustanovení auto zadržeti.

Čís. 17408.

Není nekalou reklamou ve smyslu § 2 zák. proti nekalé soutěži, prodává-li obchodník med, přezkoušený co do pravosti podle vzorků Státním včelařským ústavem, ve sklenicích, jejichž víko přelepil modrými páskami s bílým nápisem: »Záruka pravosti. Zkouší Státní výzkumný ústav včelařský »S.«, »číslo chemického rozboru« a »matriční číslo spolku včelařského Medokomisija« a jež opatřil červenými vignetami s trikolorou v barvě červené, modré a bílé s nápisem »Pravý československý včelí med«, — pokud se týče prodává-li takto zkoušený med v papírových kelímcích s nápisem: »Záruka pravosti. Zkouší Státní výzkumný ústav včelařský.«